

— ДЖЕНАРО —
О майко! майко ето прочее страшна-та жена
коя-то е причинила твое-то злочестіе.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Дженаро! . . .

ДЖЕНАРО

Исказахте ся госпоже! Збогомъ! да бъдете
покаяни.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

А ты, Дженаро, да бъдешь благословенъ.
(Той излиза. Тя пада приръѣла на столтъ.)

ЧАСТЬ ВТОРА.

Втора-та декорация. Мехданъ на Ферраръ съ хер-
цогскійть балконъ отъ една страна и съ Дженарова-та
кажда отъ друга-та. — Нощя.

ПОЗОРИЩЕ I

ДОНЪ АЛФОНСЪ, РУСТИГЕЛЛО.

РУСТИГЕЛЛО

Да, милостивый господарю, туй коесто ви разка-
захъ стана. Незная съ какъвъ цѣрь го оживи и го
испроводи презъ Пегроневи палатъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

И ты можя да ся стърпишь?

РУСТИГЕЛЛО

Що можяхъ да сторѣхъ? Тя бѣше заключила вра-
та-та. Бѣше мя затворила.